

θρέφω

θρέφω κ. **τρέφω**, ρ. [<αρχ. τρέφω], θρέφω. **1.** διατρέφω, συντηρώ: «θρέφει ολόκληρη οικογένεια». (Λαϊκό τραγούδι: δώσε μου μια δεκάρα, ρε! Ζητούσε για να μη δουλέψει μι' Αθήνα ένα Σακουλέ φίνα μπορούσε να τον **θρέψει**). **2.** παχαίνω: «όλο το καλοκαίρι φαί και καθισιό ήρθα κι έθρεψα». (Λαϊκό τραγούδι: ώρες με **θρέφει** ο λουλάς κι ώρες αδυνατάω· ώρες με ρίχνει σε νταλκά κι ανθρώπου δε μιλάω). **3.** (για πληγές, τραύματα) επουλώνομαι, κλείνω: «με την κατάλληλη θεραπεία, μέσα σε δυο βδομάδες έθρεψε η πληγή». **4.** (για καρπούς) ωριμάζω: «έθρεψε το σιτάρι». (Ακολουθούν 15 φρ.)·

- βρίσκω το μήνα που θρέφει τους έντεκα, βλ. λ. [μήνας](#)·
- θρέφει κώλο ή θρέφει κώλους, βλ. λ. κώλος·
- θρέφει μάγουλα, βλ. λ. [μάγουλο](#)·
- θρέφει μούσι ή θρέφει μούσια, βλ. λ. [μούσι](#)·
- θρέφει μουστάκι ή θρέφει μουστάκια, βλ. λ. [μουστάκι](#)·
- θρέφει νιάτα, νιάτα·
- θρέφει όνειρα, βλ. λ. [όνειρο](#)·
- θρέφω αισθήματα (για κάποιον), βλ. λ. [αίσθημα](#)·
- θρέφω εκτίμηση (για κάποιον), βλ. λ. εκτίμηση·
- θρέφω το σπίτι μου, βλ. λ. [σπίτι](#)·
- θρέψε λύκο το χειμώνα να σε φάει το καλοκαίρι, βλ. λ. [λύκος](#)·
- μην τρέφεις στον κόρφο σου φίδι, βλ. λ. [φίδι](#)·
- ο Θεός τρέφει τα πουλιά, μα δεν τα βάζει και το φαί μέσ' στη φωλιά, βλ. λ. [Θεός](#)·
- ο ύπνος θρέφει μάγουλα και ξεβρακώνει κώλους ή ο ύπνος θρέφει μάγουλα και ξεγυμνώνει κώλους, βλ. λ. [ύπνος](#)·
- ο ύπνος θρέφει το παιδί κι ο ήλιος το μοσχάρι και το κρασί τον γέροντα τον κάνει παλικάρι, βλ. λ. [ύπνος](#)·